Податкові стимули для офшорного банкінгу

Dr Alexander Ressos, TEP
Attorney-at-Law (Switzerland and Germany),
Solicitor (England & Wales and Hong Kong)
Of Counsel, KGP Legal LLC
alexander.ressos@kgplegal.com.sg
www.ressos.com.sg

Звільнення від податку у джерела виплати 1968 року

Перший і найважливіший стимул стосувався податку на відсотки. До жовтня 1968 року Сінгапур стягував податок у джерела виплати у розмірі 40 % з відсотків, що сплачувалися нерезидентам за депозитами в іноземній валюті. Щоб поставити новий ринок у рівні умови з ринком євровалют, уряд звільнив від податку у джерела виплати відсотки, що сплачувалися нерезидентам, які розміщували депозити в банках із ліцензією на операції в іноземних валютах. Нгіам описує цей захід як акт, що створив ACU.[1]

Звільнення супроводжувала умова, що відображала його мету. За даними Чіа, відсотки, отримані нерезидентами за депозитами в схвалених банках, з 1968 року звільнялися від податку на доходи за умови, що нерезидент не вів

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

підприємницької діяльності й не мав постійного представництва в Сінгапурі.[2] Отже, пільгу задумали так, щоб залучати гроші з-за кордону, не розмиваючи внутрішньої податкової бази. Вкладник-нерезидент, який розміщував кошти в Сінгапурі, не сплачував у Сінгапурі податку з відсотків. Сінгапурська компанія з таким самим депозитом залишалася платником податку.

Пільгова ставка 10 % 1973 року

Другий стимул стосувався прибутків самих банків. У січні 1973 року податок на прибутки банків від офшорних позик в азійських доларах знизили з 40 до 10 %, тоді як прибутки від позик резидентам і далі оподатковувалися за ставкою 40 %.[3] Чіа, який писав у 1977 році, посилається на це положення як на статтю 43A Закону про податок на доходи.[4] Спочатку пільга поширювалася на позики позичальникам-нерезидентам. Вона не охоплювала міжбанківських операцій між ACU у Сінгапурі, які оподатковувалися за ставкою 40 %, тоді як операції з банками за кордоном користувалися ставкою 10 %.

Ця аномалія породила дворівневу систему котирувань, яка заважала угодам між ACU всередині Сінгапуру. У лютому 1977 року уряд оголосив, що ставку 10 % буде поширено на весь офшорний дохід ACU, крім курсових прибутків і доходу від операцій із внутрішніми банківськими підрозділами та резидентами. Розширення охопило операції між ACU, угоди з оборотними депозитними сертифікатами, банківськими акцептами та облігаціями в азійських доларах і набрало чинності з податкового 1978 року.[5] У переліку Чіа 1977 року дохід

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

від міжбанківських операцій із внутрішніми банківськими підрозділами, від позик резидентам, що не є банками, та від валютних операцій і далі оподатковувався за ставкою 40 %.

Гербові збори, податок на спадщину та правила ліквідності

Низка дрібніших заходів усунула інші перешкоди. У січні 1972 року влада скасувала 20-відсотковий норматив ліквідності, який ліцензовані банки на ринку азійського долара мусили утримувати щодо депозитів. У березні 1972 року скасували гербовий збір на переказні векселі, депозитні сертифікати та прості векселі. У червні 1973 року відмовилися від гербових зборів на офшорні кредитні договори. Через три роки депозити нерезидентів в іноземній валюті звільнили від податку на спадщину (estate duty). Подальші пільги, оголошені в березні 1976 року, встановили ставку 10 % для комісій за офшорними акредитивами та звільнили від податку на спадщину облігації в азійських доларах, що належали нерезидентам.[6]

Звільнення від податку на спадщину заслуговує на увагу в книзі про управління капіталом. Заможний вкладник з Індонезії чи Таїланду, який помер, маючи депозит у Сінгапурі, інакше наражав би своїх спадкоємців на сінгапурський податок на спадщину. Звільнення усунуло цей ризик і зробило Сінгапур безпечнішим місцем для зберігання ліквідних сімейних статків. У малому масштабі воно передбачило пізнішу стратегію залучення приватного капіталу, яку розглядають розділи D.V та E.III. Сінгапур скасував податок на спадщину для всіх випадків смерті з 15 лютого 2008 року.[7]

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Податкове планування на межі

Там, де зустрічаються дві податкові ставки, з'являється податкове планування. Доповідь Чіа 1977 року з незвичною відвертістю показує, як банки могли структурувати свої операції, щоб підвести дохід під пільгу. Банк, який хотів позичити мільйон доларів сінгапурській компанії, міг натомість позичити ці гроші офшорній компанії. Та розміщувала їх на депозит в ACU банку, а вже звідти банк кредитував позичальника-резидента. Маржа за офшорною позикою оподатковувалася за ставкою 10 %, а внутрішня частина операції не давала оподатковуваної маржі. Гербового збору на кредитні договори можна було уникнути, підписавши документи в Джохор-Бару чи Гонконгу. Інакше позика в 10 млн доларів США тягла б за собою гербовий збір у розмірі 122 500 сінгапурських доларів.[8]

Частково влада відповідала на такі схеми зниженням платежів, які робили ухилення вигідним. Прикладом є пізніша зміна Закону про гербові збори (Stamp Duty Act), яка обмежила збір за такими кредитними договорами сумою 500 сінгапурських доларів. Ця закономірність повторюється в наступних розділах книги. Сінгапур загалом надає перевагу конкуренції через низькі й зрозумілі ставки в поєднанні з вимогами щодо реальної присутності (substance) і посилює ці вимоги, коли бачить зловживання. Стимули для сімейних офісів, розглянуті в розділі E.III, дотримуються тієї самої логіки.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Від статті 43A до стимулу для фінансового сектору

Пільгова ставка для доходу ACU понад три десятиліття залишалася ядром податкової політики Сінгапуру щодо банківської діяльності. Згодом її включили до схеми стимулів для фінансового сектору (Financial Sector Incentive), за якою схвалені компанії сплачують знижені ставки з доходу від кваліфікованої фінансової діяльності. Стаття 43J Закону про податок на доходи 1947 року передбачає пільгові ставки 5, 10, 12 або 13,5 % для доходу, отриманого 1 січня 2004 року або пізніше. Зміни 2025 року запровадили ставку 15 % для компаній, схвалених 19 лютого 2025 року або пізніше.[9] Ставка 15 % відповідає глобальному мінімальному податку для великих груп, що знижує цінність дуже низьких пільгових ставок. Від ставки 10 % 1973 року до стимулу для фінансового сектору веде пряма лінія спадкоємності.[10]

Примітки

1. Bernauer, “The Asian Dollar Market”, с. 48: “the government of Singapore in October 1968 exempted from withholding tax the interest paid to non-residents placing deposits with banks in Singapore licensed to deal in foreign currencies. Before this change, the withholding tax payable on deposit interest for non-resident deposits in foreign currencies was 40 percent.”. Ngiam, “Singapore as a Financial Center”, с. 359: підрозділ “was created by removing the withholding tax on interest paid to nonresidents for the placement of foreign currency deposits”. ↩

2. Chia, “Tax Implications and the Asian Dollar Market”, (1978) 20 *Mal LR* 16, с. 18: “since 1968 interests derived from deposits by non-residents in approved banks in Singapore are exempt from income tax. However, the non-resident

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

institution must not carry on a business in Singapore or have a permanent establishment in Singapore." ↩

3. Bernauer, "The Asian Dollar Market", с. 48: "in January 1973, the tax on bank profits from Asian dollar offshore loans was cut from 40 percent to 10 percent, while the tax on the profits of Asian dollar loans to local residents remained at 40 percent"; так само Ngiam, "Singapore as a Financial Center", с. 359, виноска 2. ↩

4. Chia, "Tax Implications and the Asian Dollar Market", (1978) 20 *Mal LR* 16, с. 22, де в прикладі розраховано "Tax at 10% under Section 43A". ↩

5. Chia, "Tax Implications and the Asian Dollar Market", (1978) 20 *Mal LR* 16, с. 19 і 23: у лютому 1977 р. пільговий податок 10 % поширено "to cover all offshore income of ACUs other than exchange profits and income from transactions with domestic banking units and residents", із податкового 1978 року; усунення "2-tier quote" на користь єдиної ставки 10 %. ↩

6. Bernauer, "The Asian Dollar Market", с. 48 і 50, про скасування в березні 1972 р. гербового збору на переказні векселі, депозитні сертифікати та прості векселі, відмову від гербових зборів на офшорні кредитні договори в червні 1973 р., звільнення від податку на спадщину через три роки та скасування в січні 1972 р. "the 20 percent liquidity ratio that licensed banks operating in the Asian dollar market were required to hold against deposits". Chia, "Tax Implications and the Asian Dollar Market", (1978) 20 *Mal LR* 16, с. 18–19, про пільги, оголошені в березні 1976 р. щодо офшорних акредитивів, і звільнення від податку на спадщину облігацій в азійських доларах, придбаних нерезидентами, та їхніх депозитів в ACU. ↩

7. Податок на спадщину в Сінгапурі скасовано для випадків смерті 15 лютого 2008 р. або пізніше; див. Inland Revenue Authority of Singapore, "Estate duty" (iras.gov.sg). ↩

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

8. Chia, “Tax Implications and the Asian Dollar Market”, (1978) 20 *Mal LR* 16, с. 21–22 (Illustration 1), про спрямування позики в S$1 млн через офшорну компанію, щоб скористатися ставкою 10 %, і отриману “Tax saving $ 6,000”. Chia, “Tax Implications and the Asian Dollar Market”, (1978) 20 *Mal LR* 16, с. 22–23 (Illustration 3): “A US$10 million loan would attract S$122,500 stamp duty”, якого можна було уникнути, підписавши документи “in Johore Bahru or Hong Kong”; пізніша зміна Stamp Duty Act обмежила збір сумою S$500. ↩

9. Income Tax Act 1947, ст. 43J (“Concessionary rate of tax for financial sector incentive company”), у редакції, відтвореній на lawplayer.com (дата звернення: листопад 2026 р.): ст. 43J(1)(a) — ставки “5%, 10%, 12% or 13.5%” для доходу, отриманого 1 січня 2004 р. або пізніше; ст. 43J(1)(b) — ставка 15 % для компаній, схвалених 19 лютого 2025 р. або пізніше (Act 25 of 2025). ↩

10. Про заміну пільгової ставки ACU за ст. 43A Income Tax Act схемою Financial Sector Incentive з 2004 р. див. Budget Statement 2004 і відповідні циркуляри IRAS. ↩

Disclaimer

This article is provided for general information only. It is based on publicly available sources as at its date of publication. These sources have not been independently verified against licences, regulatory registers or the records of the entities concerned. It is not legal, tax, financial or investment advice. Nor is it a recommendation to invest in, transact with or use the services of any entity mentioned. Law and regulation change frequently, so the content may be incomplete or outdated. To the fullest extent permitted by law, Dr Alexander Ressos and the publisher of SingaporeIQ exclude all liability for loss or damage arising from the use of or reliance on this article. Readers should obtain advice on their specific circumstances before acting or refraining from action.

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.

Names and trademarks of the entities discussed belong to their owners and are used for identification only. Their mention implies no endorsement, affiliation or allegation of wrongdoing. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. Corrections and updates: contact@ressos.com.

© 2026 Dr Alexander Ressos. This article may be quoted with attribution to SingaporeIQ (SingaporeIQ.com). Reproduction in full and any commercial use require prior written consent. The Legal Terms at https://singaporeiq.com/legal-terms apply.

Author contact: Dr Alexander Ressos, TEP · contact@ressos.com

© 2026 Dr Alexander Ressos. General information only, not legal, tax or investment advice. No client relationship is created. All Singapore law advice is provided by a duly licensed and regulated firm of Singapore advocates and solicitors only on the basis of an express written letter of engagement. More information at SingaporeIQ.com and ressos.com.sg.